

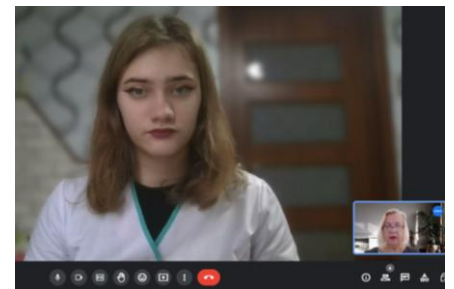
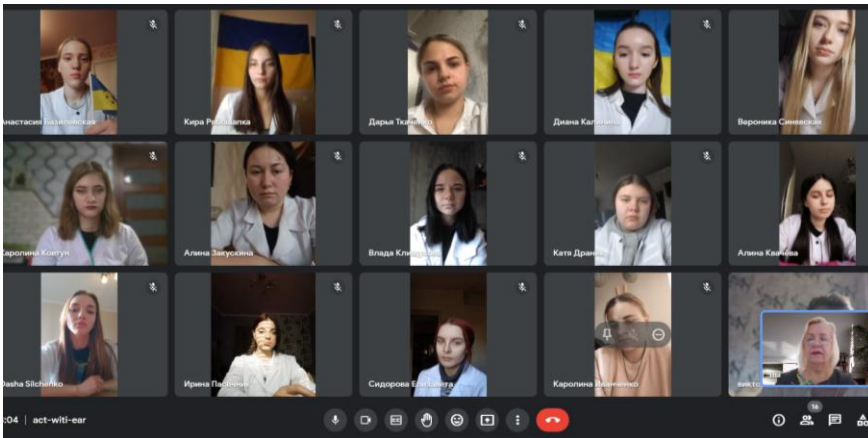
ВІЙНА!! В режимі онлайн пройшла виховна година в групі СС 16 - 21 .

Куратор Шмідт Ю.М.

З болем в серці обговорювали тему та вірші, що написали українці під час війни. Презентація, яка містить візуальні матеріали щодо початку російського вторгнення на територію України та його жахливих наслідків, викликала багато емоцій, співпереживань, сліз.

@Анна Шмідт

Дикі орки, орда знедумлена!
Хто аж так одурив вам голови?
Ви додому вертаєтесь трунами.
Ми невинних дітей хоронимо.
Ні, ніколи цього не забудемо!
Вас на віки тепер перекреслимо.
Поки ви загнивати будете,
Ми з руїн цих страшних воскреснемо!
З чорних згарищ, що ви покинули,
Українська земля відродиться.
Об'єднавшись, ми стали сильними!
Небо нам береже Богородиця.
Повертайтеся до свого Мордору.
Там, де матір вам сипле матами.
Бо на світі, де сходить сонце,
Ви подобу людську вже втратили.

Вірш написаний під час війни

Ліна Костенко

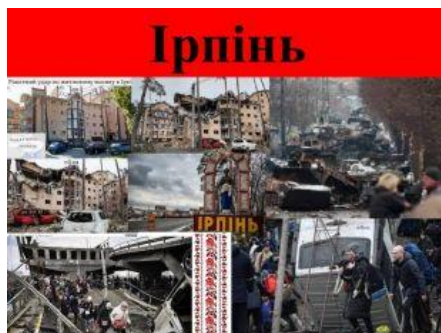
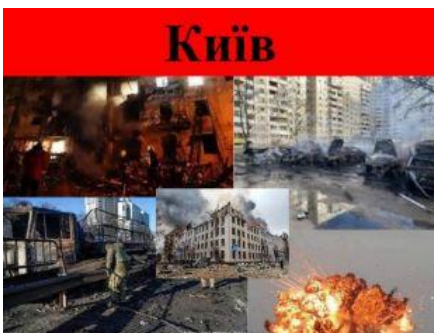
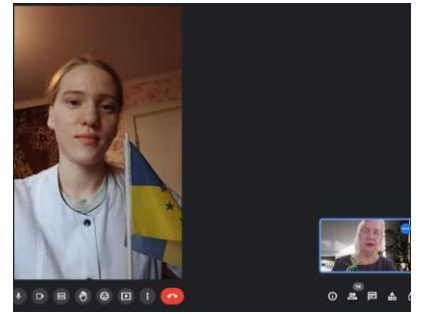
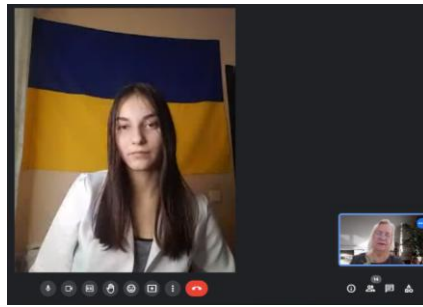
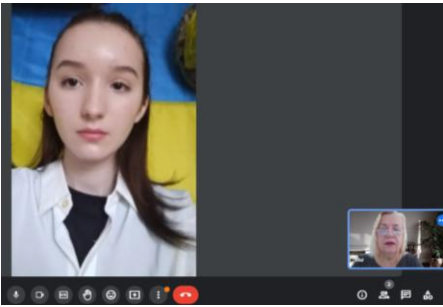
*І жах, і кров, і смерть, і відчай,
І клекіт хижої орди,
Маленький сірий чоловічок
Накоїв чорної біди.*

*Це звір огидної породи,
Лох-Несс холодної Ниви.
Куди ж ви дивитесь, народи?!
Сьогодні ми, а завтра - ви.*

@Анна Шмідт

Ненависть вже всоталася нам в гени.
Тримаємося, любі! Стоїмо!
Якщо існує пекло, то напевно,
Гостомель, Буча... Ворзель – там воно.
Гвалтівники, убивці, мародери.
До торби пхали навіть наші спідні.
В чиемусь домі вже й собаку зжерли.
Ні, не убогі ви – духовно бідні.
Чи ж так людина може отупіти?
І як вас носить матінка-земля?
Впритул стріляти по табличках «діти»...
Ти ж в янгола невинного стріляв!
Щоб і до смерті вам вдивлялись в очі
Обличчя замордованих дівчат.
Хай їхні рани вічно кровоточать
У вашім тілі з кожним днем стократ.
Ще зовсім трохи і світанок буде
У Києві та Львові без тривоги.
Волинь, Чернігів, Харків, Рівне, Суми...
За нами правда! Значить – з нами Бог!

Вірш написаний під час війни

ТРИВОГА

Тривога... Чути кілька раз на день,
Рюкзак на плечі і виходять люди...
Відбитком на асфальті у печальну тінь,
Ласкають з неба гітлерівські коти!
Не взимати антихристам усім,
Що здо поберемо її правди істини...
Окрасць хліба за плечима, вода і бинт,
А у валізі серія то свята Вітчизна!
Вдбій... Від нього легше лиш на мить,
Спокійні лица... Та в душі тривоги.....
Боротись разом будем, аби жить,
Щоб Україна розквітала в ПЕРЕМОГУ!!!

Вірш написаний під час війни

Куди бежать? Мене некуди бежать!
Никто мене не жде там, за границей
Не стане мене роднее Польща-мать,
И мне в нее, как в Харьков не влюбиться.
Спасибо всем за радужный прием:
И Чехии, и Дании, и Польше,
Но я решила, что родимый дом
Как ни было бы- не покину больше.
Куда бежать? Мене некуди бежать!...
В родных стенах я за детей молюсь,
Я Украину буду поднимать.
Мне некуда бежать! Я остаюсь!

ПАВЛОГРАД

Фото: t.me/dnipropetrovskaODA

Рятувальники на місці ракетного удару РФ у Павлограді

Мамо, я бачу війну

Нам треба жити

Нам треба жити кожним днем.
Не ждуть омріяної дати.
Горіть сьогоднішнім вогнем,
Бо "потім" може й не настати.

Lina Tolstaya